

- ODPIS -

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Jacek Czaja (sprawozdawca)
Sędziowie	Sędzia SO del. Arkadiusz Mrowiec
	Sędzia WSA Bogusław Wiśniewski
Protokolant	Referent Bartłomiej Maciąk

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 30 października 2014 r.
sprawy ze skargi Fundacji Wolności w Lublinie
na bezczynność SPR Lublin Sportowej Spółki Akcyjnej w Lublinie
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

- I. zobowiązuje SPR Lublin Sportową Spółkę Akcyjną w Lublinie do załatwienia wniosku Fundacji Wolności w Lublinie z dnia 27 czerwca 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu prawomocnego wyroku;
- II. stwierdza, że bezczynność SPR Lublin Sportowej Spółki Akcyjnej w Lublinie nie miała miejsca z rażąco naruszeniem prawa;
- III. zasądza od SPR Lublin Sportowej Spółki Akcyjnej w Lublinie na rzecz Fundacji Wolności w Lublinie kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem stwierdzam

SPECJALISTA
mgr Jolanta Sikora

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 2 września 2014 r. do Sądu wpłynęła skarga Fundacji Wolności w Lublinie na bezczynność SPR Lublin Sportowej Spółki Akcyjnej z siedzibą w Lublinie (dalej także jako „Spółka”) polegającą na nierożpoznaniu wniosku z dnia 27 czerwca 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej dotyczącego udostępnienia kopii wszystkich umów, zawartych przez Spółkę w okresie od 1 do 7 stycznia 2014 r.

W odpowiedzi na skargę Spółka stwierdziła, że skarga jest niezasadna, gdyż Spółka nie była bezczynna w niniejszej sprawie.

Na rozprawie w dniu 30 października 2014 r. strona skarżąca wniosła o zezwolenie na rejestrowanie przebiegu rozprawy w trybie audio i video.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 30 października 2014 r. Sąd oddalił powyższy wniosek.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Skarga jest zasadna.

W myśl art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.; dalej: „P.p.s.a.”) kontrola działalności administracji publicznej, sprawowana przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4. Na podstawie tego przepisu skarga do Sądu przysługuje więc w sprawach, w których są wydawane decyzje i postanowienia (pkt 1-3) oraz w tych sprawach, w których mogą być wydawane akty lub podejmowane czynności dotyczące przyznania, stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa, określone w art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a.

Bezczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale – mimo istnienia ustawowego obowiązku – nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu lub

nie podjął stosownej czynności określonej w art. 3 § 2 pkt 1-4 P.p.s.a. (por. T. Woś [w:] T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, Warszawa 2011, s. 109).

Organ administracji pozostaje w bezczynności w szczególności w przypadku, gdy nie udzielił zainteresowanej jednostce żądanej przez nią informacji publicznej stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. nr 112, poz. 1198 ze zm.; dalej: „u.d.i.p.”).

Należy podkreślić, że SPR Lublin Sportowa Spółka Akcyjna z siedzibą w Lublinie, jak przyznała Spółka w odpowiedzi na skargę, jest osobą prawną, w której Gmina Lublin posiada pozycję dominującą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.). Spółka jest więc obowiązana do udzielania informacji publicznej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.

Skoro zatem Spółka jest podmiotem zobowiązany do udostępniania informacji publicznej, a strona skarżąca we wniosku z dnia 27 czerwca 2014 r. zwróciła się do Spółki z wnioskiem złożonym w trybie przepisów dotyczących informacji publicznej, to należy stwierdzić, że Spółka winna załatwić przedmiotowy wniosek w trybie przepisów u.d.i.p. W przypadku wiec, gdy żądana informacja nie stanowi informacji publicznej obowiązkiem Spółki było zawiadomienie strony skarżącej, że żądane dane nie mieszczą się w pojęciu informacji publicznej. Natomiast w razie stwierdzenia, że opisane we wniosku strony skarżącej informacje mają charakter informacji publicznej Spółka była zobligowana albo – zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku (z zastrzeżeniem art. 13 ust. 2 oraz art. 15 ust. 2 u.d.i.p.) podjąć czynność materialno-techniczną polegającą na udostępnieniu stronie skarżącej żądanych informacji w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, albo w tym terminie wydać na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. decyzję o odmowie ich udostępnienia, gdyby uznała, że zachodzą podstawy do takiej odmowy, np. wynikające ograniczeń w dostępie do informacji publicznej, o których mowa w art. 5 u.d.i.p. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w razie odmowy udostępnienia informacji publicznej, do wydania rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, w formie odpowiadającej decyzji administracyjnej, obowiązane są na mocy art. 17 ust. 1 u.d.i.p. poza organami administracji publicznej również inne podmioty wymienione w art. 4 u.d.i.p. Kraj podmiotów określonych w tym przepisie jest bowiem szeroki,

wobec czego konieczny jest jednolity, obowiązujący wszystkie te podmioty tryb załatwiania wniosków na podstawie przepisów komentowanej ustawy (I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, *Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz*, Warszawa 2012, str. 205 i nast. wraz z powołanym tam orzecznictwem).

W rozstrzyganej sprawie jest niekwestionowanym, że strona skarżąca w dniu 27 czerwca 2014 r. złożyła (za pomocą poczty elektronicznej) opisany na wstępie wniosek o udostępnienie przez Spółkę informacji publicznej żądając przekazania kopii wszystkich umów, zawartych przez Spółkę w okresie od 1 do 7 stycznia 2014 r.

W dniu 11 lipca 2014 r. Asystent Zarządu Spółki Ewelina Frelas skierowała (drogą elektroniczną) pismo do skarżącej Fundacji, w którym wskazała, że po pierwsze, że Spółka „odmawia udostępnienia umów zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej”, po drugie poinformowała, że „żądanie udostępnienia umowy wykracza poza zakres obowiązku udzielenia informacji o swej działalności” (k. 6 akt sąd.).

Przede wszystkim zauważać należy, że wspomniane wyżej pismo Spółki zostało sporządzone przez „Asystenta Zarządu Spółki Ewelina Frelas”. Z powszechnie dostępnych danych zawartych w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego nie wynika, by osoba ta była upoważniona do składania oświadczeń i podpisywania decyzji w imieniu Spółki. Podmiotem takim jest jedynie Zarząd Spółki, reprezentowany przez Prezesa Zarządu – Michała Błażeja Jastrzębskiego.

Nawet jednak, gdyby przyjąć, że wskazane wyżej pismo Spółki zostało sporządzone przez osobę uprawnioną do reprezentowania Spółki, to trzeba podkreślić, że jest ono wewnętrznie sprzeczne. Z jednej bowiem strony jego treść wskazuje na to, że stanowi ono – w zamiarze Spółki – decyzję odmawiającą wnioskodawcy udostępnienia żądanej informacji na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p., co oznacza, że Spółka stoi na stanowisku, że żądane dane stanowią informację publiczną, lecz z uwagi na konieczność ochrony dóbr, o których mowa we wskazanym przepisie (zresztą wyraźnie nie wskazanych przez Spółkę), dane te nie mogą zostać udostępnione stronie skarżącej zgodnie z jej wnioskiem. Z drugiej zaś strony z pisma tego zdaje się wynikać, że Spółka zajmuje przeciwnawe stanowisko, uznając, że dane, których udostępnienia domaga się skarżąca Fundacja, nie mają charakteru informacji publicznej.

W tej sytuacji należało uznać, że Spółka pozostaje w bezczynności w niniejszej sprawie. Należy mieć bowiem na względzie, że sąd administracyjny orzekając w sprawie dotyczącej skargi na bezczynność organu administracji publicznej, nie przeprowadza kontroli określonego aktu lub czynności, a więc nie bada merytorycznej zasadności podjętego działania. Sąd ten ma natomiast obowiązek dokonania oceny, biorąc za podstawę stan faktyczny i prawny danej sprawy, czy rzeczywiście organ pozostaje w bezczynności (por. wyroki NSA: z dnia 20 stycznia 2009 r., II OSK 812/08, z dnia 15 lipca 2010 r., II OSK 2051/09, z dnia 29 września 2010 r., II GSK 827/09, niepubl., dostępne w CBOSA; M. Jagielska, J. Jagielski, R. Stankiewicz [w:] *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, red. R. Hauser, M. Wierzbowski, Warszawa 2013, s. 585).

Skoro Spółka w opisanym wyżej piśmie, stanowiącym odpowiedź na wniosek skarżącej Fundacji z dnia 27 czerwca 2014 r., zawała przeciwnawe stanowiska co do tego, czy żądanie udostępnienia umów zawartych przez Spółkę w okresie od 1 do 7 stycznia 2014 r. mieście się w zakresie informacji publicznej, to uniemożliwia to Sądowi stwierdzenie, że w rozpoznawanej sprawie Spółka nie pozostawała w bezczynności. Obowiązkiem Spółki jest bowiem niebudzące wątpliwości, to jest jednoznaczne odniesienie się do wniosku strony, złożonego w trybie przepisów u.d.i.p.

Mając powyższe na względzie Sąd zobowiązał SPR Lublin Sportową Spółkę Akcyjną w Lublinie do załatwienia wniosku Fundacji Wolności w Lublinie z dnia 27 czerwca 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu prawomocnego wyroku.

Jednocześnie Sąd, na podstawie art. 149 § 1 zdanie 2 P.p.s.a., stwierdził, że bezczynność Spółki w rozpoznawanej sprawie nie miała miejsca z rażąco naruszeniem prawa. Oceniając tę okoliczność Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w tym fakt, iż zachowanie tego podmiotu nie miało cech lekceważącego traktowania obowiązków nałożonych na niego z mocy ustawy.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadniał art. 200 i art. 205 § 1 P.p.s.a.

Odnosząc się do złożonego na rozprawie w dniu 30 października 2014 r. przez stronę skarżącą wniosku o zezwolenie na rejestrowanie przebiegu rozprawy w trybie audio i video, wskazać należy, że był on nieuzasadniony.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy ustawy P.p.s.a. w sposób kompletny regulują tryb rejestracji przebiegu postępowania przed wojewódzkim sądem administracyjnym, ograniczając go do protokołu pisemnego. Przepis art. 102 P.p.s.a pozwala sądowi, nie zaś stronom, utrzymać przebieg czynności protokołowanych za pomocą aparatury dźwiękowej. Sąd stwierdził, że nie zachodzą podstawy uzasadniające utrwalenie przebiegu rozprawy za pomocą aparatury dźwiękowej.

Z tych względów Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem siewiardżam

SPECIALISTA

Jolanta Sikora

mgr Jolanta Sikora